

**CONSILIA
FEVDALIA**

**OMNIVM CLARISS. V.I.D.
QVI IN HVNG TITVLVM HACTENVS**

accusatē incubuerūt,	Ioannis Neuizani,	Ioan. à S. Iulia,
Alberti Bruni,	Ioannis de Ligna.	Ioan. Anto. à Ferrar.
Bartholomei Socini.	Ioan. de Coccolato,	Fran. & Ia de Alua.
Iasonis Mayni,	Bap. de S. Blasio,	Nicola de Agatis,
Martini Laudens.	Io. Bar. de Sca. Albē.	Hierony. Schurpf,
Ioannis Campezi,	Io. Iaco. de Leonar.	Sigismundi Loffre.
Ioannis Colderini.	Ioannis Claudi,	& Gulielmi à Perno.

*Opus nunc primum sit omnibus nouitū absolutum, sedulo castigatum,
Sanctis, & Indice copiosissimo locupletatum.*

LVGDVNI
Apud heredes Iacobi Iunte,
M. D. LXXI.

IN MATERIA FEVDALI CONSILIA DOMINI ALBERTI

*Bruti Astenfis, Iureconsulti clarissimi, una eodemque
pluribus celeberrimorum Doctorum
Consilij contextis.*

THEMA.

Factum tale est, nobilis vir dominus Percinal Rotarius, habens unice filiam, et fratrem seu filios fratris, obtinuit a summo pontifice: et ipsa possidet in feudo, et recognoscit ab ecclesia seu episcopo Alise si succedere: et hunc habilitatiōis facte de sua ad successione seu de plenitudo Alise. Quo facto idē nobilis Percinal per procuratōē specialiter edit. cum in manibus apostolice delegati esset filie seu eius procurator dicta feuda. Et de eis fact p dōm vicariū Epi Asten. postulat ipas filia esse inuestitā. Sed cum mortuo patre dicte die. Hunc insurreperūt agnati dicētes, hā habilitatiōē in eorum preiudicium non valuisse: contrariū dicente domina Anna. Et afferente plura bona esse allodialia: et sibi ea spectare iure dotium suorum et maternarum, in quibus factū esset ac iure patris incessionia. Et dicente, q̄ pendente lite debet stare in possessione. Et prout latino ex narratione facti q̄ ad partē ostenditur apparere poterit: huic dubitatur primo: An, et que bona presumantur allodialia: Et quis lite pendente debeat esse in possessione? Secundo, an valeat dicta habilitatio etiam in preiudicium agnatorum?

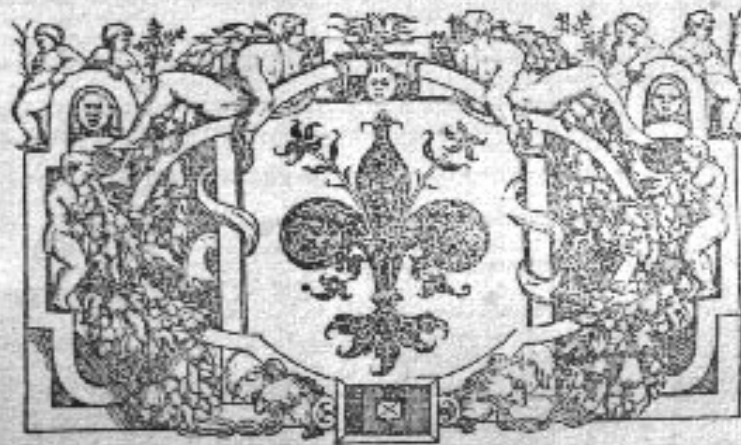
S V M M A E.

- 1 Bona in dubio allodialia presumuntur.
- 2 Filia vasalli cōtendente cum agnato masculino, dicente bona feudalia esse, in dubio presumatur pro filia, q̄ sint allodialia.
- 3 Prædia presumuntur feudalia, quando quis inactatur de p̄tina, gērbis &c. aliter ipsis non specificatio.
- 4 Fina contendens cum agnato masculino, in bonorum possessione stare debet, usque ad litem finem, imo si agnatus possideat, filia in possessione poni debet, et postea petere.
- 5 Filia contendente cum domino dicente bona esse feudalia, dicēdo bona esse allodialia, in possessione stare debet.
- 6 Vincula duo plus vno operantur.
- 7 In successione prima causa est sitonum.
- 8 Possessio rei pro dote hypothecata, an possit p̄p̄ia auctoritate capi.
- 9 Bona feudalia pro dote dari vel hypothecari possunt.
- 10 Hypotheca in a tribus possessionibus seu facultatibus apprehendende, retinende et petende possessionis.
- 11 Possessio rei pro dote hypothecate, ubi constitutum vel præcautum adeū potest propria auctoritate per mulierem capi.
- 12 Filia si vult, potest dicere se bona paterna tenere pro dotibus matris iure hypothecate.
- 13 Presumitur pro facto principis, quod sit validū et iuste cōcessum, adeo q̄ non admittitur in contrarium probatio.
- 14 Cardinales et episcopi prefecto metorio equiparantur.
- 15 Filia heres instituta potest petere se mitti in possessionem bonorum, etiam feudaliū.
- 16 Bonorum feudaliū possessio, potest per procuratōē apprehēdi.
- 17 Possessio per instrumenta probatur.
- 18 Princeps non potest sine culpa auferre feudum vasalli, et filiam inuestire, et nunciat.
- 19 Femina potest per dominum inuestiri, durante tantum vita vasalli remanente filie, et non vitra.
- 20 Ann acceptationis resoluitur, resolutio iure datoria.
- 21 Princeps non potest directam dominium, alicui sine causa auferre nec velle, et nunciat.
- 22 Status dominij natura, licet oeta sit de iure civili: eius tamē effectus est de iure gentium.
- 23 Princeps non potest alterare feudum.
- 24 Princeps ligatur lege contractus.
- 25 In feudo ex lege contractus et cōcessione acquiritur ius etiam incessionibus.
- 26 Pacta principis, an ligent successorem.
- 27 In acta iudiciali, si quocumq̄ iurere, sunt citandi.

- 28 Princeps vel debet plenitudinē potestatis, quando alicui gratiam facit, et iuri comunitati derogat.
- 29 Princeps non presumitur velle terti nocere.
- 30 Episcopus consentire potest in eius preiudicium habilitatiōis facte a papa persone, que non potest in feudo succedere.
- 31 Papa pater patrum edicere cum omni potestate et iurisdictione.
- 32 Papa potest omnia ecclesiarum feuda infeudare.
- 33 Papa et princeps potestatem habet disponēdi in his, que sunt iure positum.
- 34 Disputare de potestate pape vel principis, postquam aliquid fecerunt, non licet.
- 35 In principe sufficit pro ratione voluntas.
- 36 Princeps cum sit causa causaram, nō est de eius potestate inquirendum.
- 37 Papa et princeps ex certa scientia supra ius, cōtra ius, et extra ius omnia possunt.
- 38 In ius cōtra factus principis ex certa scientia perpetuum silentium imponi debet.
- 39 Princeps potest etiā sine causa tollere ea, que sunt inducta de iure diuino, naturali, vel gentili, cū clausula: non obstante, vel ex certa scientia, etiam si agatur de alterius grati preiudicio.
- 40 Princeps potest p̄iudicium a se concessum reuocare.
- 41 Princeps, est omnia, et super omnia.
- 42 Omnis legis p̄tetas est in p̄tore principis.
- 43 Princeps in concessione feudi semper excipitur: nec sibi legem imponere videtur.
- 44 Papa potest etiam per rescriptum disponere, sicut per legem generalem.
- 45 Princeps cōstitutiōē autem observandi, p̄t p̄ infecta habere.
- 46 Princeps factū p̄ nō facto facere potest, et factū pro nō facto.
- 47 Princeps solus potest ius vniuersū auferre, et alteri concedere.
- 48 Princeps p̄t sententiā nullā ratificare, et mutare substantia.
- 49 Princeps nō p̄t tollere q̄ sita iure naturali, diuino, vel gentili.
- 50 Princeps potest ex sola voluntate tollere ius acquisitionis, quādo ipse fuit causa, et sola voluntate.
- 51 Princeps potest sine causa rem ex p̄scriptiōe acquisite seu viucapione auferre.
- 52 Rescriptum principis, valet cōtra sententiā seu non obstantē sententiā, et ex eo amittitur dominium.
- 53 Princeps potest legitimo spurum, vel aliter, auferre hereditatem acquiretam per aditionem ab intestato.
- 54 Princeps an possit tollere sine causa ante dominij questum.
- 55 Princeps potest de plenitudine potestatis tollere dominium iam questum.
- 56 Princeps ubi remonet obsequia, et faciēdo de incapace capite, valet eius dispositio, etiā sine causa, et in preiudicium terti.
- 57 Intaria non fit alicui, quam quis ad positum statū reducit.
- 58 Adoptivus habilitari p̄t ad feudum, ad exclusionē agnatorū.
- 59 In successione prima causa est iurum.
- 60 Princeps potest per rescriptum communi iure derogare.
- 61 Princeps ligatur irrevocabiliter ex contractu.
- 62 Feudo cōcesso pro se et heredibus, vel successibus, volentes ad feudum, heredes esse debent, et feudum est hereditarium.
- 63 Pater licet stipulatus sit emphyteosim pro filijs et filiabus, statuta superueniens excludens filios et p̄ferens masculos, locum habet in tali emphyteosi.
- 64 Princeps, est lex animata in terris, et plus potest, q̄ statutum.
- 65 P̄iudicium principis, est lex.
- 66 Statutum excludens dotatas a successione propter masculos, comprehendit etiam dotatam tempore dicti statuti.
- 67 Lex nona comprehendit factum de p̄terito, quādo p̄fectio nem expectat a facto de futuro.
- 68 Imperator licet tollere non possit feudum vasallis: potest tamen ponere feudum sub quadam regula iustitie et equitatis.
- 69 Citatio non requiritur nec de morte nec de iure, ubi edocetur p̄iudicium.
- 70 Citatio nō requiritur, ubi p̄ cōtradictionē quis impedire nō p̄t.

INDEX IN CON
SILIA FEVDALIA,

QVE EX MVLTIS VA-
RIISQVE CELEBERRIMIS
Autoribus (quorum elenchus in fronte operis præfi-
xus est) in vnum corpus sunt collecta. Index por-
ro tanta fide & copia concinnatus vt nihil omni-
no desiderari queat.

LVGDVNI,
Apud hæredes Iacobi Iunta,
M. D. LIII.